

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **R. A.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 października 2012 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 9 sierpnia 2012 r. w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie

wniosku skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 13 lipca 2004 r. Na to postanowienie zażalenie wniósł skazany, zarzucając obrazę przepisów postępowania i obrazę przepisów prawa materialnego przez uznanie, że art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. stanowi podstawę do umorzenia postępowania w przedmiocie przywrócenia zawitego terminu. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd Okręgowy uznał, że kwestia przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, została już prawomocnie rozstrzygnięta w związku z wydaniem w tym przedmiocie postanowienia przez Sąd Okręgowy z dnia 16 marca 2012 r., utrzymanego w mocy postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2012 r. Wobec powyższego Sąd ten zastosował art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. W zażaleniu skazany podniósł, że w ponownym wniosku o przywrócenie terminu wskazał nowe okoliczności celem wykazania, że uchybienie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Natomiast w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy nie odniósł się do nich ani też nie wypowiedział się, czy w przypadku podniesienia nowych okoliczności i tak kwestia przywrócenia terminu została już prawomocnie rozstrzygnięta.

Trzeba jednak zauważyć, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia jest bezprzedmiotowe, skoro warunkiem skutecznego złożenia wniosku o przywrócenie zawitego terminu do dokonania czynności procesowej, jak wynika z art. 126 § 1 k.p.k., jest dotrzymanie zawitego 7 - dniowego terminu do złożenia tego wniosku. Jego uchybienie powoduje, że wniosek o przywrócenie terminu jest bezskuteczny, a więc nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu (art. 122 § 1 k.p.k.). Niewątpliwie w realiach rozpoznawanej sprawy ten termin nie został dochowany odnośnie do obecnego wniosku. Z treści art. 126 § 1 k.p.k. wynika, że początek jego biegu należy liczyć w stosunku do pierwszego wniosku o przywrócenie terminu. Oznacza to, że każdy kolejny wniosek jest bezskuteczny, co uzasadnia stwierdzenie, że ustawa nie przewiduje możliwości skutecznego złożenia ponownego wniosku o przywrócenie terminu w tej samej sprawie.

Z tych też względów, niezależnie od sformułowanego rozstrzygnięcia, niedopuszczalne było ponowne merytoryczne rozpoznanie wniosku skazanego o przywrócenie terminu.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.